

DE STER

No. 5. MEI 1961

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Holland in Bloementooi.

61ste JAARGANG

Nr 5

INHOUD:	Blz.
Nieuws uit de Hollandse Ring	151
Gedachten van anderen	153
Wat Kerkleiders ons te zeggen hebben	154
Een week Salt Lake City	162
Het doen van de juiste dingen om de juiste redenen	166
Gedachten van anderen	168
Mormoonse jeugdleiders in conferentie met locale ambtenaren	169
Onderzoekt de schriften	171
Gebeurtenissen in de zending	174
De aanstaande lente- en zomerconferenties in de Nederlandse Zending	178
Het spookhuis	179
Gebed	180

Redacteur: J. HENRY VOLKER, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

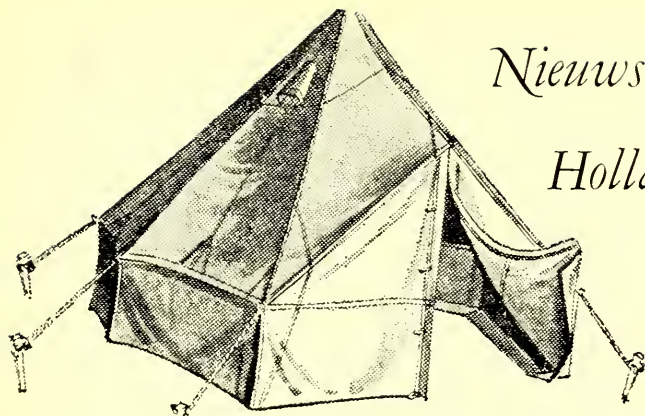
ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Nieuws uit de Hollandse Ring

DE HOLLANDSE RING

„Maak de plaats uwer tent wijd, en dat men de gordijnen uwer woningen uitbreide, verhinder het niet; maak uwe koorden lang en steek uwe Pinnen vast in”.

Jesaja 54 : 2

Jesaja gebruikt als zinnebeeldige voorstelling van het Koninkrijk Gods op aarde een tent, de TENT VAN ZION. Een tent bestaat uit een centrale mast of een paar masten waar over heen het tentzeil wordt gelegd. Dit tentzeil wordt uitgehouden door sterke pinnen, in het Hollands ook wel „tentharingen” genoemd. Deze pinnen of tentharingen houden het zeil op zijn plaats en vormen de hechte basis waar de tent op steunt. Wanneer een tentharing te zwak is en uit de grond wordt getrokken dan valt het zeil neer en is de tent niet meer bruikbaar. Onze Hemelse Vader wil nu dat Zijn tent, de tent van Zion, steeds groter gemaakt wordt. Daartoe is het nodig, dat het zeil steeds groter wordt, dat er steeds meer pinnen in de grond geslagen worden, welke steeds verder van de centrale mast van de tent af staan.

En de tent van Zion *is* aan het groeien. In de afgelopen tientallen jaren zijn de pinnen van Zion's tent stevig geplant op het Amerikaanse continent; daarna in Australië, Nieuw Zeeland, Engeland en nu, NU is het dan zo ver, dat de eerste pin van deze tent op het vasteland van Europa is gezet. En deze pin staat in *Nederland*.

Is het geen onmetelijk voorrecht dat juist *hier*, waar de „grond” door de Nederlandse Zending is bewerkt en toebereid, de eerste pin van de tent op het Europese vasteland is geslagen? De „Pin” van Holland is

daadwerkelijk een steunpilaar van Gods Koninkrijk op aarde geworden — Holland mag meehelpen om de tent van Zion staande te houden.

De tent wordt groot — het zeil is zwaar — de pin moet STEVIG in de grond staan, anders wordt hij uit de grond getrokken en is hij waarde-loos voor de tent! Hoe kan zo'n zinnebeeldige pin alleen maar vast in de grond blijven staan? Als hij met alle kracht vastgeslagen is, — met andere woorden als allen en alles wat deel uitmaakt van deze „pin” alle krachten inspant om zijn of haar steentje bij te dragen in het werk om de pin vast te doen staan! Elk onderdeelje van de „pin” dat niet goed functioneert, dat niet goed meewerkt, maakt dat de pin zwak wordt, dat „het hout van de pin gaat bederven”. Daardoor wordt de pin zwak en wordt hij gemakkelijk uit de grond getrokken!

Stel u dat voor — dat de eerste de beste pin van de tent van Zion, die op het Europese vasteland is ingeslagen, door zwakheid er weer uit wordt getrokken!

Broeders en zusters van deze „pin”, dat *mag* niet, dat KAN niet. De Here heeft ons geboden een „pin” voor de tent van Zion te vormen — met Nephi mogen wij zeggen:

„En ik, Nephi, zeide tot mijn vader: Ik zal doen, wat de Here heeft bevolen, want ik weet, dat de Here geen geboden aan de kinderen der mensen geeft, zonder tevens de weg voor hen te bereiden, zodat zij zullen volbrengen, wat hun wordt bevolen”.

1 Nephi 3 : 7

De weg voor het vormen van deze „pin” is bereid, en wij zullen hem nu gaan, met vallen en weer opstaan — De Here heeft het ons geboden!

Uit het bovenstaande moge blijken dat de benaming „Ring van Zion” het begrip dat Jesaja naar voren brengt niet helemaal dekt. In de Engelse Bijbelvertalingen wordt voor het woord „pinnen” in Jesaja 54 : 2 het woord „Stakes” gebruikt en alzo heet de Kerkelijke organisatie vorm die wij een „ring” noemen in alle Engels sprekende landen een „stake”. Een „stake” is een „paal” of „staak”, in dit verband bedoeld als een grote, zware „pin”. De pin dus die de Tent van Zion op-houdt!

Wij zouden onze nieuwe, meer volledige en zelfstandiger organisatie-vorm dus eigenlijk de „staak” van Zion moeten noemen. Het is echter zo dat in de Nederlandse vertalingen van de Leer en Verbonden het woord „stake” vertaald is door „ring”, waarbij gedacht wordt aan de *vorm* van een „stake”, zijnde een „ring” van „wijken” (vertaald van het Engelse „ward”). De „ring” van „wijken” vormt een aparte, zelfstandige en volledig georganiseerde Kerkelijke eenheid. Zelfstandig in die zin, dat deze eenheid de status van „Zending” als het ware is „ontgroeid”

en nu op eigen benen staat, functionerend rechtstreeks onder het bestuur van de Kerk in Salt Lake City.

Hoewel de benaming dus volgens de bedoeling, zoals deze spreekt uit de eerste openbaringen van onze profeet Joseph Smith waarin het begrip in verband gebracht wordt met de „stakes” (pinnen of staken) van Jesaja 54 : 2, niet geheel correct genoemd kan worden, zal in Nederland, overeenkomstig de vertalingen in de Leer en Verbonden, het woord „ring” gebruikt blijven.

Het is echter goed er bij stil te staan welke gedachte aan de benaming „stake” zoals deze overal elders in de Kerk gebruikt wordt, ten grondslag ligt.

Het is de gewoonte in de Kerk dat een Ring een eigen naam heeft, die voortvloeit uit haar geografische ligging; vandaar dat de eerste Ring in Nederland, liggende in de provincies Zuid- en Noord Holland, de benaming „Hollandse Ring” heeft gekregen.

De „Hollandse Ring” is ongeveer de 325ste Ring van Zion die werd georganiseerd, of wel de 325ste „pin” van de Tent van Zion die in de grond werd geslagen.

Moge het een hechte en krachtige ring zijn, een „pin” waar de Tent met vertrouwen op steunen kan. En dit zal zij zijn, met de hulp van onze Heer en de getrouwe Heiligen die in de Ring arbeiden!

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Tracht in uw borst die vonk van hemels vuur gloeiend te houden, welke geweten heet.

G. Washington

Er ligt een macht in het beden, om met het verleden te wedijveren en het wonderschoon te herscheppen.

Emersons

Er ligt iets goeds achter alles, hoe bitter en verschrikkelijk het schijnt.

R. L. Stevenson

*Geluk wordt geboren uit ongeluk
Ongeluk ligt verscholen in geluk.
Wie kent daarvan de uitslag?*

Tan Feh Tsjing

Wat Kerkleiders ons te zeggen hebben

(Uittreksel uit toespraken, gehouden tijdens de grote
Algemene Conferentie in oktober 1960 te Salt Lake City)

APOSTEL LEGRAND RICHARDS

„Onze historische Tabernakel”

*

...„God heeft deze Kerk de adem des levens gegeven. Hij heeft het voor de mensen mogelijk gemaakt om de verhevenste offers te brengen, opdat dit werk in de ganse wereld kan worden voortgezet. U herinnert zich wel, dat eens een man tot Jezus kwam en tot Hem zeide: „Heer, ik zal U volgen, waarheen Gij ook gaat”. Het antwoord was: „De vossen hebben holen en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft niet waar Hij zijn hoofd neerlegge”. (Lukas 9 : 57-58). Dus de man ging natuurlijk heen. Tot een ander zeide Hij: „Volg Mij”. Maar deze zeide: „Heer, sta mij toe, dat ik eerst mijn vader begraaf”. En alsof de Meester tot alle komende generaties van de belangrijkheid van dit grote zendingswerk wilde spreken, zeide Hij: „Laat de doden hun doden begraven, maar gij, ga henen en verkondig het Koninkrijk Gods”. (Id. 59-60). Deze geest nu is het, die dit grote zendingswerk van de Kerk heeft gedragen.

Ik herinner mij dat, toen ik nog een jongen was, President Woodruff zijn — naar ik meen — laatste toespraak in deze Tabernakel hield en de mensen vertelde hoe wonderlijk de geest des Heren hem zijn gehele zending door had geleid... In die toespraak vertelde hij van een groep immigranten uit Engeland. Toen zij op het punt stonden te New Orleans aan boord van een boot te gaan en hij met de kapitein onderhandelde, zeide de Geest tot hem, dat hij en zijn gezelschap niet moesten meegaan. Hij brak de onderhandelingen met een verontschuldiging af en het gezelschap ging niet aan boord. De boot was nog niet ver weg, toen er brand aan boord uitbrak. De boot brandde uit en alle opvarenden kwamen om. Hij zeide: „Indien ik niet naar de Geest des Heren had geluisterd, zouden wij nu bisschop... en president... niet bij ons hebben. Hij noemde hun namen op dezelfde plaats, waar ik nu sta. Dit is een historisch gebouw. Gods macht is hier en was hier in het verleden.

Ik zal U een andere ondervinding van President Woodruff vertellen, die hij van deze plaats mededeelde. Hij zeide: Ik zal voor deze vergadering mijn getuigenis afleggen, dat de mannen, die de grondslag legden van deze Amerikaanse regeringsvorm en de Onafhankelijkheidsverklaring tekenden, de beste geesten waren, die God op aarde kon vinden. Zij waren uitverkoren geesten en geen goddeloze mannen. Generaal Washington en alle mannen, die met hem samenwerkten, waren door God geïnspireerd. Ik zal U nog iets vertellen, omdat ik het recht heb het te zeggen: Elk van deze mannen, die met Generaal Washington de Onafhankelijkheidsverklaring hadden getekend, deden in de St. George Tempel op mij, als een Apostel van de Here Jezus Christus, twee achtereenvolgende avonden een beroep en verzochten mij om de verordeningen van het Huis des Heren voor hen te voltrekken.

Dit zal de wereld wel niet willen geloven. De dingen van God, zegt Paulus, worden verstaan door de Geest van God en de dingen des mensen worden verstaan door de geest van de mens, en de natuurlijke mens ontvangt de dingen van de Geest Gods niet, want zij zijn hem dwaasheid. (1 Cor. 2 : 14). Indien God Elia in de hemel kon opnemen, zonder dat deze de dood onderging, indien Hij kon beloven, dat Hij hem zou wederzenden, zoals Maleachi verklaarde, om de harten van de vaders tot de kinderen te wenden, opdat Hij niet kome en de aarde met den ban sla (Mal. 4 : 5-6), kon Hij zeer zeker George Washington en de ondertekenaars van de Onafhankelijkheidsverklaring toestaan terug te komen om hun zegeningen te ontvangen, want zij waren op deze aarde voordat Elia kwam, voordat heilige tempels werden gebouwd en voordat de mensen de heilige verordeningen van het Huis des Heren voor hun verheffing konden ontvangen.

Ik geef u mijn getuigenis, dat er geen man en vrouw in deze wereld is — in of buiten de Kerk — die niet alles zou willen doen om zulke zegeningen te ontvangen als deze mannen verzochten te mogen ontvangen van deze apostel, die later President van deze grote Kerk werd, indien God hun slechts de visie zou geven om te zien en een hart om te verstaan. . . .

APOSTEL HUGH B. BROWN

„De open Graftombe”

*

. . . Misschien zullen velen van u de Kerk de „Mormoonse” Kerk noemen. Ofschoon wij tegen deze benaming geen bezwaar maken, kan

die toch wat misleidend zijn. Mormon was een Amerikaanse profeet uit de oude tijd, wiens naam is verbonden aan een heilige kroniek, die hij samenstelde, maar ofschoon deze Kerk wel de Mormoonse Kerk wordt genoemd, is zij niet de Kerk van Mormon, noch de Kerk van Joseph Smith of van Brigham Young of van enig ander mens. Het is de Kerk van Jezus Christus.

Er is in deze conferentie gesproken over de chaotische toestanden in de wereld, ten gevolge van het communisme. Ik zal hier niet lang bij stil blijven staan; wij weten allen, dat onze wereld verdeeld is en in gevaar verkeert; dat hoewel de westerse naties in God geloven, althans zeggen dit te doen, en in de vrijheid van de mens en de waarde van zijn persoon, er honderden millioenen medemensen zijn, die leren dat God een mythe is en godsdienst een bedwelmingsmiddel, die het geloof wordt opgedrongen in de monsterachtige leer van de suprematie van de totalitaire staat, terwijl hun geest en lichaam in slavernij zijn.

Terwijl wij Christus en Hem gekruisigd prediken, zijn er millioenen op aarde, die zijn naam niet anders durven noemen dan met spot en vervloeking. De gevechtsfronten in deze koude oorlog zijn in sectoren verdeeld: maatschappelijke, economische, wetenschappelijke, geografische, ideologische. Maar het front, waarop de vijand zich concentreert, dat ene front, dat hem bij het horen van de naam alleen de tanden doet knersen, is het front, dat wij „God en godsdienst” mogen noemen. De oorlog — koud of heet — zal worden gevoerd door de volgelingen van Christus tegen de anti-Christ.

Dit waar zijnde, is het de plicht van alle Christenen, overal, hun geloofsbelijdenis aan een heronderzoek te onderwerpen, hun fundamentele opvattingen, hun werkelijk geloof en zich af te vragen, wat het woord „God” eigenlijk betekent in hun theologie en welke de plaats is, die God in hun leven inneemt.

Ieder mens moet voor zichzelf de vraag beantwoorden: „Wat denkt gij van Christus?” (Matth. 22 : 42). Ik wil mijn getuigenis omtrent Hem afleggen en in het kort zijn status in de harten van de Heiligen der Laatste Dagen weergeven. Als achtergrond en inleiding, of, bij wijze van contrast — want niemand, hoe groot hij ook moge zijn, kan met Hem worden vergeleken — wil ik een ogenblik uw aandacht vestigen op wat de toerist kan zien, wanneer hij naar Europa of het Midden-oosten gaat en daar de geboorteplaatsen en rustplaatsen van de groten der aarde bezoekt — de dichters, de schrijvers, soldaten en staatslieden. De toerist zal waarschijnlijk onder de indruk komen van de ruines van oude steden, de afbrokkelende monumenten en grafstenen van hen, die groot worden genoemd. Sommige van deze ouden bouwden en versierden hun eigen graftomben om hun rijkdom te tonen. De bezoeker zal onder de indruk komen van het Colosseum te Rome, de Acropolis te Athene en de werken bewonderen van vroegere meesters in de kunst, de literatuur, enz. Hij zal worden herinnerd aan de pracht en praal van

de Egyptische Farao's, wanneer hij de pyramiden aanschouwt. Dan zal hij misschien vragen: „Waarom zulk een kolossale verspilling van geld, tijd en levens om een graftombe te bouwen?” Waarschijnlijk zal hij heen gaan zonder een antwoord op die vraag te krijgen en zal hij zich alleen maar de ondoordringelijke glimlach van de sphinx herinneren.

Maar indien zijn reis hem naar het Heilige Land voert, zal de gedachte, dat, hoewel Rome zijn Caesars, zijn kunstenaars en genieën had en Athene zijn overweldigers, staatslieden en wijsgeren, Egypte zijn prachtlievende dictators en onmeedogende Farao's, het voor het kleine Bethlehem en later Nazaret en Galilea was voorbehouden aan de wereld de verhevenste persoonlijkheid te schenken, hem inspireren.

In Jeruzalem heeft men het voorrecht voor een geopende graftombe te staan — een tombe, die eenmaal door een grote steen was afgesloten, die van het zegel van Rome was voorzien en waar een wacht voor was geplaatst. Maar de steen werd weggerold, het zegel verbroken, de wacht overweldigd. De tombe werd door een engel geopend.

Dit geleende graf was niet verguld of versierd en er bevonden zich geen aardse schatten in, want de tijdelijke bewoner had alle werlds goed ontbeerd. Tijdens zijn leven had Hij geen plaats om zijn hoofd neer te leggen en in de dood was er geen plaats voor zijn lichaam. Vandaar het medelijden van een vriend.

Maar uit de nederige tombe kwamen rijkdommen als geen andere. Het levenloze lichaam dat door liefderijke handen daar drie dagen tevoren was neergelegd, kwam uit die tombe triomferend over de dood tevoorschijn: een herrezen, verheerlijkt Wezen, de eerste vruchten van hen, die sliepen. En de zegeningen van deze overwinning zullen door alle mensen, overal worden ontvangen, want zoals Paulus zeide: „Want dewijl de dood door eenen mensch is, zoo is ook de opstanding der dooden door eenen Mensch”

APOSTEL HOWARD W. HUNTER

„Een discipel in 't geheim”

*

In het negentiende hoofdstuk van Johannes lezen wij iets over een invloedrijk man, die in 't geheim een discipel van Christus was, niet openlijk, uit angst.

De volgelingen van Christus waren in die tijd in Jeruzalem niet gezien. Joseph van Arimathea was een discipel in 't geheim, doch uit vrees voor wat anderen mochten denken of doen, beletten hem zijn trouw te tonen

tot na de kruisiging van de Meester. Joseph van Arimathea was in Jeruzalem een rijk man en van groot aanzien. Wij mogen wel aannemen, dat hij alom bekend was en veel invloed had. Hij was een lid van het Sanhedrin, een groep van een en zeventig mannen, die de hoge raad vormde van de aristocratie, die de Joodse wet hanteerde. Vanwege zijn lidmaatschap van dit tribunaal werd hij „raadgever” genoemd. Marcus noemt hem een „achtbaar raadsheer, die ook zelf het Koninkrijk Gods verwachtte. . . .” (Marcus 15 : 43). Hij hield zich op de achtergrond en deed niets tot steun van de Meester. Ongetwijfeld had hij Jezus gehoord en naar zijn leer geluisterd, want ons wordt medegedeeld, dat hij een discipel in 't geheim van de Heiland was.

Toen de raad des morgens vroeg, na het Laatste Avondmaal en het verraad, bijeen was geroepen, bleef Joseph uit de vergadering weg of hij weigerde te stemmen. Hij nam aan het verloop geen deel, hopende waarschijnlijk om zijn eigen geweten te sussen. Hij zou geen vinger uitsteken om de Heiland te veroordelen, maar evenmin om Hem openlijk te verdedigen. Er zijn er velen, die als Joseph van Arimathea zijn, die niet hun trouw aan de Here Jezus Christus belijden, doch alleen maar „wachten op het koninkrijk”.

Gelijk Joseph zijn zij geheime volgelingen van Jezus en halfslachtige, lauwe Christenen. Geheime discipelen van Christus zijn bijna in dezelfde categorie onder te brengen als zijn tegenstanders. Zij lijken veel op de mensen, die heden ten dage onder ons zijn en die maar een flauwe belangstelling hebben voor onze democratische levenswijze en voor de toekomstige vrijheid van de wereld even gevaarlijk zijn als zij, die zich openlijk voor de vernietiging van de democratie verklaren.

Wij zouden voor Joseph meer respect hebben gehad, indien hij in de raad een flinke houding had aangenomen en Jezus had verdedigd. Wij kunnen niet aannemen, dat dit de veroordeling zou hebben gewijzigd of Jezus het kruis zou hebben bespaard, want tijdens het Avondmaal had Hij gezegd, dat Hij hen weldra zou verlaten. Niettemin hebben wij eerbied voor iemand, die morele overtuigingen is toegedaan en het recht voorstaat. Wij hebben meer eerbied voor een eerlijke twijfelaar dan voor iemand, die bang is getrouwheid te tonen. Thomas twijfelde. Hij ging de weg van geloof door het dal van de twijfel naar nieuwe hoogten van geloof. Dat is de weg, die velen in het leven volgen. Toen wij nog kinderen waren, aanvaardden wij als feiten de dingen, die ons door onze ouders of onderwijzers werden verteld, omdat wij hen vertrouwden. Een kleine jongen zal zonder vrees van een hoogte springen, als zijn vader hem zegt, dat hij hem zal opvangen. Het ventje gelooft, dat zijn vader hem niet zal laten vallen. Naarmate kinderen ouder worden, beginnen zij voor zichzelf te denken, vragen te stellen en te twijfelen aan die dingen, die niet vatbaar zijn voor een tastbaar bewijs. Ik gevoel sympathie voor jonge mannen en vrouwen, die in oprechtheid twijfelen en met de oplossing ervan worstelen. Deze twijfel kan worden

weggenomen, indien zij het oprechte verlangen hebben om de waarheid te weten, door krachtsinspanning op zedelijk, geestelijk en verstandelijk gebied. Dank zij die worsteling zullen zij met een standvastiger, sterker en groter geloof tevoorschijn komen. Zij zijn van een simpel, vertrouwend geloof door twijfel en conflicten naar een onwankelbaar geloof gegaan, dat tot een getuigenis is gerijpt. De Bijbel is vol van deze voorbeelden. Denken wij slechts aan Abraham in het Oude Testament en aan Thomas in Christus' tijd.

Om nu tot Joseph van Arimathea terug te keren: ons wordt niet verteld, dat hij twijfelde zoals Thomas deed. Ons wordt gezegd dat. . . . hij was een discipel van Jezus, maar bedekt om de vrees der Joden. . . ." (Joh. 19 : 38). Hij geloofde in stilte, want hij vreesde de openbare mening. Onder ons eigen volk, in onze kringen, in onze natie en in de ganse wereld zijn geheime volgelingen van Jezus en halfslachtige Christenen-toeschouwers. Waarom houden zo velen zich afzijdig?

Joseph van Arimathea was alleen maar een discipel in 't geheim om wat anderen anders van hem zouden denken. Hij wilde zijn maatschappelijke positie, noch het respect van zijn collega's in de waagschaal stellen. Het is de vrees, die de mensen afzijdig houdt. Zij zijn bevreesd hun trouw te belijden en de verantwoordelijkheid op zich te nemen. De wereld heeft mensen nodig, die naar voren willen treden, de last der verantwoordelijkheid op hun schouders willen nemen en deze hoog willen dragen onder de banier van Jezus Christus — mannen, die openlijk het recht willen verdedigen.

Ik kom altijd onder de indruk van de zendelingen van deze Kerk. Zij aanvaardden de oproep om twee of meer jaren op eigen kosten te dienen en besteden hun tijd vrijwillig zonder geldelijke beloning, om bekering te prediken en te verkondigen, dat Jezus de Christus is. Dat is de soort toewijding aan een beginsel, die de wereld nu zo nodig heeft.

Hoe kunnen mensen met een geweten de leer van de Meester veronachtzamen in hun dagelijks werk, in hun handel of in bestuursaangelegenheden? Wij staan er bij en zien vele dingen door de vingers, omdat wij bang zijn er iets aan te doen. Wij zijn tegen misdaad of tegen communisme, maar wat doen wij er tegen? Wij zijn tegen corruptie in de regering of tegen jeugdmisdrijven, maar wat *doen* we er tegen? Wij kunnen geloof in het evangelie van Jezus Christus hebben, maar wat doen wij er mee? Wij moeten de vrees op de achtergrond dringen en naar voren komen met een besliste, positieve verklaring en verantwoordelijkheid op ons nemen.

De weg naar verhoging is goed bepaald. Wij vernemen, dat wij geloof moeten hebben, geloof in de Here Jezus Christus en dat wij ons moeten bekeren van alles, wat niet met zijn leer overeenstemt. Na deze verandering in geestelijk opzicht moeten wij vastbesloten onszelf nader verklaren door in het water van de doop af te dalen, aldus een verbond met de Here sluitend, dat wij zijn geboden zullen onderhouden. Kunnen

wij dan daarna nog een geheim discipel zijn? Kunnen wij dan aan de kant van de weg staan en alleen maar toeschouwers zijn? Nu is de tijd om te arbeiden. De tijd om te besluiten is nu, niet morgen of de volgende week. Nu is het de tijd om met de Here een verbond te sluiten. Nu is het de tijd voor hen, die passief zijn geweest of die maar een flauwe belangstelling hebben gehad, om stoutmoedig naar voren te komen en geloof in Christus te belijden en dat geloof door werken te tonen.

Wij krijgen meer eerbied voor Joseph van Arimathea, wanneer wij verder lezen. Ofschoon hij een discipel van Jezus was, doch in 't geheim, uit vrees. . . .” en ofschoon hij iemand was, die „op het koninkrijk van God wachtte”, werd hij tenslotte toch tot actie bewogen. Wij lezen namelijk:

„Hij kwam tot Pilatus en begeerde het lichaam van Jezus. Toen beval Pilatus, dat hem het lichaam gegeven zou worden.

„En Jozef het lichaam nemende, wond hetzelve in een zuiver fijn lijn-waard,

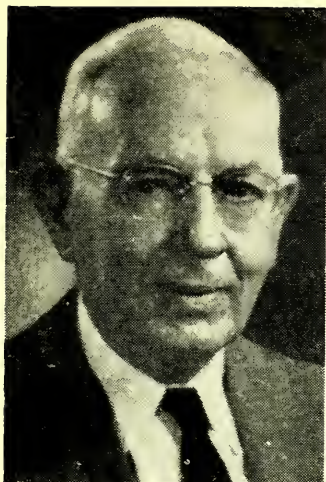
„En legde dat in zijn nieuw graf, hetwelk hij in een steenrots uitgehouwen had; en eenen grooten steen tegen de deur des grafs gewenteld hebbende, ging hij weg”. (Matth. 27 : 58-60).

Ik vraag mij af, of Jozelf schreide, toen hij het lichaam van Jezus in het graf legde. Ongetwijfeld moet hij aan de gebeurtenissen van die dag hebben gedacht, toen hij, als lid van de Raad had nagelaten de Meester te verdedigen. Zouden wij onze eigen zielen niet aan een onderzoek moeten onderwerpen en bij onszelf nagaan, of wij getrouw zijn? Zijn wij ook alleen maar geheime discipelen van Christus?

Deze zelfde Jezus, die aan het kruis stierf en wiens lichaam in het graf werd gelegd, kwam op de derde dag daar uit. Hij was opgestaan en leeft nu — de Verlosser der wereld. Dit is mijn getuigenis. Hij staat voor ons met uitgestrekte armen en dezelfde woorden, die Hij tot zijn discipelen in Jeruzalem sprak, klinken ons ook nu in de oren: „Zoo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op en volge Mij. „Want zoo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelve verliezen; maar zoo wie zijn leven verliezen zal om Mijnentwil, die zal hetzelve vinden.” (Matth. 16 : 24-25).

Dat wij zijn discipelen mogen zijn, openlijk, onbevreesd en toegewijd, bid ik nederig in zijn naam. Amen.

. . . Maar zoo wie Mij verloochend zal hebben voor de menschen, dien zal Ik ook verloochenen voor mijnen Vader, die in de hemelen is (Matth. 10 : 33).

PRESIDENT JOSEPH FIELDING SMITH:

„Roep tot bekering”

*

...Door middel van de pers en in het bijzonder door de televisie, komen lokmiddelen, verleidelijke dingen tot ons, om onze mensen en alle andere mensen op een dwaalspoor te brengen en hen van de geboden van God af te houden. Ik wens een waarschuwende stem te verheffen ten behoeve van de leden van de Kerk en speciaal van de jeugd in de Kerk. Sla geen acht op de listige en boosaardige advertenties betreffende tabak en sterke drank. De reclame voor tabak is heden ten dage een van de grootste beledigingen en misdaden tegenover onze Vader in de Hemel en zij, die zich daaraan schuldig maken, zullen er eens voor moeten boeten. Zij doen het nu uit hebzucht, maar wij moeten niet luisteren naar die verleidelijke, boosaardige reclames voor dingen, die schadelijk zijn voor het lichaam en door onze Vader in de Hemel en Zijn Zoon Jezus Christus worden veroordeeld en in strijd zijn met het evangelie, dat ons gegeven is.

Ik wil enige ogenblikken speciaal aan de vuile gewoonte van het roken wijden. Ik geloof, dat sommige vrouwen in dit land erger gaan worden dan de mannen. En zij, die adverteren, trachten de vrouwen te beïnvloeden, de moeders van de kinderen. Wanneer ik door Salt Lake City rijd, zie ik soms op bijna iedere straathoek of tussen de blokken vrouwen met een cigaret in de mond, drie of vier vrouwen tegen één man. Ik vrees dat enige van hen leden van de Kerk zijn. Wij kunnen ons niet veroorloven naar rechts of naar links ons af te wenden van de geboden des Heren, indien wij zijn koninkrijk verlangen binnen te gaan. Onze lichamen moeten rein zijn, onze gedachten rein. Wij moeten in ons hart het verlangen hebben de Heer te dienen en zijn geboden te onderhouden, het gebed te gedenken en in nederigheid de raadgevingen zoeken, die door de leiding van de Geest des Heren zullen komen. Dat zal ons onze zaligheid brengen. Wij zullen die nooit verkrijgen door de verbonden en geboden, die ons het eeuwige leven zullen schenken, te overtreden.

Een week Salt Lake City

Wanneer een Heilige der Laatste Dagen, die nog nooit in Amerika is geweest, laat staan in Salt Lake City, in kort bestek zijn indrukken moet weergeven van een bezoek aan deze stad, waar de centrale „stakes” van Zion gevestigd zijn, dan is het heel moeilijk te weten waar te beginnen, — en waar te eindigen! Want de indrukken zijn zo vele en zij zijn overweldigend. Met twee bisschoppen uit de stake, n.l. bisschop Henry Gaster van de Haagse „Ward” (wijk) en bisschop Christiaan D. Sigmond van de ward Rotterdam Noord, heeft ondergetekende het buitengewone voorrecht gehad, om op uitnodiging van het Eerste Presidentschap van de Kerk, de jaarlijkse Algemene Conferentie op 6, 8 en 9 april j.l. in de historische Tabernakel bij te wonen.

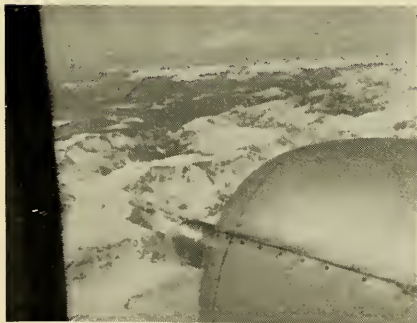
Salt Lake City, stad van Brigham Young, van de prachtige Salt Lake Tempel, hoe prachtig ligt het daar in de grote zoutvallei, die eens een barre woestenij was en nu „bloeit

als een roos”. Wanneer het vliegtuig over de ten oosten van de stad liggende bergruggen heen komt, ontvouwt zich daar het adembenemende panorama van de villastad, die thans een groot deel van de gehele vallei bedekt.

Boven de „Rockys”

In het vliegtuig, vóór de landing, vroegen wij ons af, of er wellicht iemand op het vliegveld stond om ons af te halen. Wel hadden wij uiteraard onze respectieve gastheren en -vrouwen laten weten om hoe laat wij zouden arriveren (woensdag 5 april 15.15 uur plaatselijke tijd). Maar wat kwam ons tegemoet toen wij uit het vliegtuig stapten? Vele Hollandse leden en oud-zendelingen, waaronder de oude Zendingspresidenten President van Dam en Sperry (onze gastheren) en de pers. Reeds deze eerste ogenblikken op Salt Lake's bodem bleek hoe zeer de Holland stake in het centrum van de belangstelling daar staat van de autoriteiten en de uit Holland geëmigreerde Nederlanders!

Landing in Salt Lake — op de achtergrond Rocky Mountains en Isabmeer.

Donderdag 6 april — 131ste verjaardag van de Kerk! Eerste Conferentiedag. De Tabernakel is gevuld met ongeveer 10.000 Heiligen (!) Stipt op tijd, om 10.00 uur in de ochtend, opent Pres. McKay

De Tabernakel stroomt vol voor de Conferentie.

de vergadering. Geen geloop meer, elkeen zit op zijn plaats en luistert ademloos naar de eerste woorden van onze Profeet. En dit IS een profeet. We weten het allemaal wel, doch de eerste aanblik van deze man, een blik uit zijn ogen bevestigde deze wetenschap onomstotelijk en versterkte ons getuigenis zonder weerga: Waarlijk, dit is een Profeet Gods.

De vergaderingen rijgen zich aan. De verschillende koren die aan alle vergaderingen muzikale opluistering geven, waaronder het welbekende en beroemde Tabernakelkoor, brengen ons in verrukking. De verschillende toespraken geven geloof, vertrouwen, inspiratie! De Conferentie werd een geestelijke lafenis, zoals nog nimmer tevoren beleefd kon worden. Instructies: tezamen met vertegenwoordigers uit alle staken uit landen buiten Amerika (Engeland,

Australië, Nieuw Zeeland en Nederland) werd een dag doorgebracht, waarin vele wijze lessen over het werken in een stake werden ontvangen. Wij hoorden van Apostels Lee en Romney, Bisschop Buehner (2e Raadgever in de Presiderende Bisschap). Van de leden van de Algemene besturen van de Z.H.V., Jeugwerk, Zondagsschool, O.O.V.

Priesterschapsvergadering. Deze werd gehouden op 8 april om 7 uur 's avonds. Om deze in de Tabernakel bij te kunnen wonen moest men zeker 1½ uur te voren in de Tabernakel aanwezig zijn, anders kon men er niet meer in (!). Persoonlijk heb ik die met Pres. Sperry bijgewoond in het Stakecentrum waar Pres. Sperry in werkt. Voor deze vergadering waren n.l. 285 (!) stakecentra over het gehele Amerikaanse continent tele-

Pres. McKay spreekt.

fonisch verbonden met de Tabernakel en werd door de gehele Priesterschap deze vergadering in eigen stakecentrum bijgewoond, luisterend naar de radio. Wij zaten in één van de stakecentra van Salt Lake (Salt Lake telt ongeveer 50 stakes met meer dan 200 wards) met ongeveer 600 man.

Ontmoetingen: Boven alles staat de bijzondere ervaring van een persoonlijke ontmoeting met onze Profeet. Pres. McKay heeft ook persoonlijk veel belangstelling voor het werk en de vorderingen van de Heiligen in Nederland.

De president is, en dit om goede redenen, niet zo gemakkelijk te benaderen. Doch dank zij persoonlijke bemoeienis van Zr. Sperry wordt het ongelofelijke, de droom waarvan ik persoonlijk een werkelijkheid worden nauwelijks kon hopen, toch een feit. Het is een wonder mooie ervaring, een profeet Gods de hand te mogen drukken, hem de groeten en gevoelens van geloof en vertrouwen in zijn roeping van de Hollandse leden te mogen overbrengen. Als antwoord verzoekt Pres. McKay mij de leden in Nederland zijn groeten en zegen over te brengen, hetgeen ik met vreugde nu mag doen.

Verder had ik persoonlijk het voorrecht te spreken met de apostelen Lee, Romney, Le Grand Richards, Mark E. Petersen. Met enige van de Assistenten van de Twaalf, waaronder Pres. Tanner, en vele anderen.

In het bijzonder wil ik memoreren ontmoetingen met oude Zendingspresidenten: Frank I. Kooyman,

T. Edgar Lyon en zijn gezin. Zij maken het allen goed en vroegen ons hun groeten aan de Hollandse leden over te brengen.

Dan waren daar de ontmoetingen met de vele oude Hollandse leden, waaronder de familie Vlam, en de zendelingen. Wij hadden het voorrecht een conferentie van de Hollanders-organisatie mee te maken en verder een tweetal reünies van zendelingen en zendelingen met Hollandse leden bij te wonen, alsmede een „party” ten huize van de ouders van de pas vertrokken Elder Brewster.

De tijd ging al te snel voorbij. Op de laatste dag nog weer enkele bijzondere ervaringen. Het ont-

Het „Comité van uitgeleide”.

vangen van een patriarchale zegen onder de handen van de Patriarch van de Kerk, Elder Gee Smith en een tempelgang door de Salt Lake Tempel.

Overweldigd door alle indrukken, de ontvangen hartelijkheid en vriendschap stapten wij eindelijk dinsdag 11 april weer in het vliegtuig om 24 uur later weer op eigen bodem te staan.

Een bijzondere indruk die wij kregen was deze: Men zit daar in de

centrale stakes van Zion bepaald niet op ons uit Holland te wachten! Wij zijn daar niet nodig. Wij zijn HIER nodig! Er waren ook wel Hollanders daar, onlangs gemigreerd, die dit nu pas goed beseffen en er over denken om weer terug te komen!

Tenslotte willen wij ook op deze plaats nog eens een bijzonder woord van dank richten tot onze gastheren en -vrouwen. Persoonlijk was ik de gast van Pres. en Zr. Sperry, de bisschoppen van Pres. en Zr. van Dam. Zij hebben ons als zonen verwelkomd en opgenomen. Het verblijf bij hen en de zorgen aan ons besteed, zijn onver-

getelijk. God zegene hen voor wat zij voor ons gedaan hebben.

Naar aanleiding van bovenstaande vluchtige impressies is het goed om het volgende op te merken: Gedrieëlijk hadden wij het voorrecht om deze dingen mee te maken en te ervaren. Om daar te ondervinden hoe veel belangstelling er voor ons is. Deze belangstelling concentreerde zich uiteraard op onze personen, doch zij was GERICHT op de Heiligen in Nederland in het algemeen en op die in de Holland Stake in het bijzonder! Het was de Holland Stake die daar in het „zonnetje” stond.

Mogen wij allen deze belangstel-

Aankomst te Salt Lake.

ling van onze mede-broeders en zusters daar, het vertrouwen van de Algemene Autoriteiten van de Kerk, waardig zijn, en tonen dat het vertrouwen, dat ONZE HE-

MELSE VADER in ons gesteld heeft, via Zijn hoogste dienstknechten hier op aarde, niet beschaamd wordt.

J. P. Jongkees.

Het doen van de juiste dingen om de juiste redenen

door Reed H. Bradford

Lid van het Zondagsschoolhoofdbestuur,

Professor in de Sociologie aan de Brigham Young Universiteit

Geleerden in de sociale wetenschappen zijn er zich van bewust, dat de drijfveer een van de voornaamste aspecten is van de menselijke gedragingen.

Studies van verschillende maatschappijen in de wereld tonen aan, dat in een groot maatschappelijk stelsel, bepaalde hoofddoeleinden hun invloed beginnen uit te oefenen op het bepalen van de aard der werkzaamheden van de mannen en vrouwen in dat stelsel.

De Spartanen en de Nazis legden de nadruk op het militarisme.

In Athene, Griekenland, hielden sommige groepen van de bevolking zich bezig met kunst en wijsbegeerte. In China, vóór de komst van de Communisten, was de waardering van iemands erfgoed, of zoals het soms wordt genoemd, de voorouderverering, van groot belang. In de Verenigde Staten van deze tijd wordt een groot aantal mensen door beroepssucces en het vergaren van stoffelijke rijkdom beïnvloed.

De boven genoemde algemene oogmerken worden vaak onbewust zowel als bewust nagestreefd door de mensen, omdat zij door het leven in de maatschappij aan dat soort gedraging aangepast raken. Blijkbaar zijn er, voor welk persoon dan ook, vele andere soorten beweegredenen. De Heiland bekommerde er zich zeer om dat iedereen op de juiste wijze werd gedreven. Hij wees er op, dat sommige mensen verkeerde verlangens koesteren. Hij zeide: „. . . zij naderen Mij met hun lippen, maar hun harten zijn verre van Mij. . .” (Joseph Smith 2 : 19) Bij vele gelegenheden noemde Hij de elementen van de juiste beweegredenen, waardoor men zich moest laten leiden.

De volgende zijn belangrijk:

1. Het grote, alles omvattende doel van iemands acties behoort het verkrijgen van eeuwige vreugde te zijn. De Heiland zeide: „Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat mijne blijdschap in u blijve, en uwe blijdschap vervuld worde. (Joh. 15 : 11)

Bij een andere gelegenheid zeide Hij:

„...Vergadert u schatten in den hemel, waar ze noch mot, noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen”. (Math. 6 : 20)

2. De doeltreffendste methode om die eeuwige vreugde te verkrijgen, is zich aan de Heiland en zijn leringen toe te wijden. Bij de inzegening van het brood wordt het volgende gezegd:

...Dat zij gewillig zijn de naam van Uw Zoon op zich te nemen, Zijner altijd indachtig te zijn en Zijn geboden te onderhouden, die Hij hun heeft gegeven, opdat zij altijd zijn Geest met zich mogen hebben. . . (Leer & Verbonden 20 : 77)

Wanneer wij nagaan wat het betekent „de naam van Zijn Zoon op zich te nemen”, komen wij tot de ontdekking, dat dit betekent, dat wij Zijn leer moeten *leven* en in alles wat wij doen de Heiland vertegenwoordigen, zo goed wij dat kunnen.

Wij moeten dus op al onze handelingen acht geven. In sommige gevallen zal dit betekenen, dat wij enkele gewoonten, die in onze omgeving worden goed geacht, moeten nalaten, omdat zij in tegenspraak zijn met de leer van de Heiland.

Indien iemand goed op de hoogte is van en geleid wordt door de twee boven genoemde richtsnoeren, zijn de gevolgen enorm. Hij bezoekt de Kerk bijvoorbeeld niet, omdat het nu eenmaal traditie is en evenmin omdat zijn ouders hem verzocht hebben dit te doen, en ook niet omdat hij zich maatschappelijk gedwongen voelt, maar omdat hij zijn Vader in de Hemel wenst te dienen en te eren en meer van Zijn wegen te leren kennen.

Naarmate zijn kennis van deze leer toeneemt en de vreugde ondervindt door ze te leven, is hij in staat onderscheid te maken tussen de vele werkzaamheden en oogmerken, die hem in het leven worden gegeven en die te kiezen, welke hem eeuwige vreugde verschaffen. Hij gaat bijvoorbeeld begrijpen, dat een van de beste gelegenheden voor blijvende vreugde in zijn gezin wordt gevonden. Hij gaat zichzelf beschouwen als lid van een goddelijk span. Hij bidt tot zijn Hemelse Vader, Hij heeft een persoonlijke verbintenis met de Heiland aangegaan en aan de voorwaarden voor het ontvangen van de Heilige Geest voldaan.

In al zijn handelingen tracht hij onkreukbaar de leer van deze goddelijke personen te leven en in goede verhouding tot hen te staan. Wat

een geweldige macht ervaart hij, wanneer hij gevoelt, dat hij minstens gedeeltelijk zulk een invloed in zijn leven waardig is!

Hij verlangt de vreugde die hij gekend heeft, met zijn medemensen te delen. Alma begreep die vreugde, toen hij zeide:

. . . Ik heb zonder ophouden gearbeid, opdat ik zielen tot bekering mocht brengen; opdat ik hen er toe mocht brengen, de overheerlijke vreugde te smaken, die ik heb gemaakt; opdat ook zij uit God mochten worden geboren en met de Heilige Geest vervuld. (Alma 36 : 24)

Dit is de vreugde van het geven. Die dit eenmaal werkelijk ervaren heeft, kan niet langer een ongeregelde deelnemer aan Zijn leer en ongeregelde bezoeker van Zijn Kerk zijn. Hij is doordrongen van die soort toewijding, die de levens van Paulus, Petrus en Alma na hun wedergeboorte kenmerkten.

Dat is wat het doen van het juiste om het juiste betekent. Door dit te doen, bouwt men zijn leven op de stevigste grondslag. Ook kan hij verzekerd zijn van een kenmerkende soort onsterfelijkheid. Wanneer hij deze leer slechts aan één ziel verkondigt, bedenk dan eens hoeveel anderen op gelijksoortige wijze door alle geslachten der tijden heen kunnen worden beïnvloed wegens het feit, dat een levenshouding de neiging heeft van ouders op kinderen over te gaan.

En wanneer nu uw vreugde groot zal zijn met één ziel, die gij tot Mij in het koninkrijk Mijns Vaders hebt gebracht, hoe groot zal dan uw vreugde zijn, indien gij vele zielen tot Mij zoudt brengen! (Leer & Verbonden 18 : 16)

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Niets half te doen is voor edele geesten natuur.

Wieland

Gij lijdt onrecht? Wees getroost; de ware ramp is onrecht te begaan.

Democritus

Wees niet ongeduldig, als men uw argumenten niet laat gelden.

Goethe

In een huis waar tweedracht heerst kan het vuur niet branden: de een blaast het aan en de ander blaast het uit.

Oude Spreuk

**Mormoonse
jeugdleiders
in
conferentie
met
locale ambtenaren**

Twee Amerikanen, die de activiteiten over de gehele wereld van bijna een half miljoen jeugdigen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen leiden, zijn deze maand in Europa om de plaatselijke Mormoonse jeugdleiders de nodige inlichtingen te verstrekken.

Joseph T. Bentley, algemeen superintendent van de Jonge Mannen Onderlinge Ontwikkelingsvereniging en Bertha S. Reeder, presidente van de Jonge Vrouwen O.O.V., zullen uit Salt Lake City komen om met de regionale kerkleiders te vergaderen en in grote trekken een grootscheeps, godsdienstig, cultureel, geestelijk en ontspanning schenkend programma op te zetten.

Een schrijver in de New York Times heeft van de O.O.V. gezegd, dat „het ongetwijfeld een van de doeltreffendst georganiseerde jeugdbewegingen in de wereld was”.

Zij steunt de grootste basketbal en softbalbonden van de wereld en bovendien festivals en muziek- dans- en toneeluitvoeringen, waar honderdduizenden aan deelnemen. Mr. Bentley is een voormalig handelsvertegenwoordiger in Mexico en Utah, een kerkelijk onderwijsman, een leider van de Padvinders, die de leiding had van het jongensprogramma in 1958. Bovendien is hij intendant van de grootste „in verband met de Kerk staande universiteit van Amerika, de Brigham Young Universiteit. Hij is tevens lid van de Amerikaanse Nationale Raad voor de Padvinders.

Mevrouw Reeder heeft sinds 1948 de leiding van het programma voor de meisjes. Daarvoor was zij werkzaam in de kinderen- en vrouwenorganisaties van de Kerk, en in de muziek. Zij houdt veel van vissen en kamperen.

Genoemde personen worden vergezeld door Helena Larson, secretaresse van de J.V.O.O.V., en Charles W. Mitchener Jr., assistent-secretaris van de J.M.O.O.V.

De tijden voor de verschillende conferenties zijn als volgt vastgesteld: Den Haag: 5—6 mei, Londen 7—9 mei, Leicester: 10—11 mei, Manchester: 12 mei, Prestatyn, Wales: 13—14 mei, Leeds: 15—16 mei en Minster, het eiland Sheppey: 19—21 mei.

Mevrouw Reeder en Mevrouw Larson zullen een jeugdvergadering in Helsinki, Finland, bijwonen op 20 en 21 mei.

Jeugdkampen voor honderden jonge Britse en Finse O.O.V.-leden zullen zitting hebben in Prestatyn, Minster en Helsinki, wanneer de bezoekers arriveren.

Maatregelen ter plaatse zullen worden getroffen onder leiding van de vijf, onlangs aangewezen, nieuwe Stake presidenten in Engeland en Holland, en van de zendingspresident in Finland.

ONDERZOEKT DE SCHRIFTEN

door E. Cecil McGavin

Toen exemplaren van de heilige Schriften nog maar weinig in getal waren en hoofdstukken van Gods woord, in vergelijking met het aantal van tegenwoordig, ook maar schaars, moedigde Jezus zijn tijdgenoten aan om de Schriften te onderzoeken. (Joh. 5 : 39)

Eeuwen lang was het aan het gewone volk niet toegestaan de heilige Schriften te lezen. Priesters stonden er op, dat de Schriften in de oude talen geschreven zouden blijven, die het gewone volk niet kon lezen. Gedurende de „Donkere Eeuwen” droegen de priesters tot de duisternis bij door het licht van de Schriften voor het volk te verbergen.

Een monnik, Buckhingham genaamd, sprak de mening van zijn collega's uit door te zeggen, dat de landlieden de Bijbel niet kon worden toevertrouwd, daar het zou blijken een gevaarlijk wapen in hun handen te zijn.

„Waar de Bijbel zegt: 'Indien uw rechterhand u ergert, houw ze af, en wanneer uw rechteroog u ergert, trek het uit, zal de helft van het volk in het rijk (als zij het doen) nog maar één hand en één oog hebben. En waar we lezen, dat een weinig zuurdesem de gehele massa zuur maakt', zullen de bakkers en huisvrouwen geen gist meer gaan gebruiken, zeer ten nadele van onze gezondheid.”

En aldus bleven de massa's de lange, donkere jaren door, omtrent Gods woord onwetend. Eindelijk echter begon het te dagen, toen moedige mannen als John Wycliffe hun leven wijdden aan de ondankbare taak de Latijnse Bijbel te vertalen, waardoor de mensen de Schriften in hun eigen taal konden lezen.

Geleerde vrienden kwamen Wycliffe te hulp, naarmate de exemplaren van het Nieuwe Testament talrijker werden. Andere vrienden, die Engels konden lezen, namen exemplaren mee naar de huizen van de mensen en lazen hun het woord Gods voor bij hun eigen haardvuren. Een lid van de familie stond dan altijd op wacht bij het venster om te waarschuwen, wanneer een vertegenwoordiger van de geestelijkheid of de politie in aantocht was, op zoek naar diegenen, die Gods woord in de huizen van de mensen brachten. Wanneer zij werden betrapt, werden zij gevangen genomen en gruwelijk gemarteld, als ook zij, die naar hen geluisterd hadden.

Benjamin Franklin vertelde, dat zijn vader in die tijd, dat het onwettig was om het te bezitten of te lezen, een exemplaar van het Nieuwe Testament had. Hij had het boek met riemen aan de onderkant van een stoelzitting vastgemaakt. Zijn vader las het gezin dikwijls voor, terwijl er een bij het raam op wacht stond, uitkijkend naar indringers. Wanneer een ambtenaar binnenkwam, zette de vader vlug de stoel op de vloer en ging er op zitten, terwijl het gezin zich met huishoudelijke dingen bezig hield.

Wycliffe's vrienden gingen in het veld en lazen de schriften de arbeiders voor die met de aanplant bezig waren. Vaak achter een hooiberg of in een greppel verscholen, lazen zij voor, op handen en voeten kruipend, terwijl de begerige arbeiders met werkelijke belangstelling en oprecht hart toeluisterden. Sommige mannen waren gewillig om een vol jaar lang zich als slaven te verbinden, indien hun meesters hun uit het Evangelie van Mattheus wilden voorlezen.

Na de uitvinding van de boekdrukkunst verklaarde William Tyndale, dat hij de schriften voor iedere boerenknecht in Engeland ter beschikking zou stellen. Hij vluchtte naar het vasteland, zich zorgvuldig verbergend totdat het Nieuwe Testament in de taal van de boeren in zijn geboorteland van de pers was gekomen. Exemplaren van het kostbare boek werden naar Engeland gesmokkeld, in balen textiel, hooi of zakken met koopwaar verborgen.

Wanneer deze gedrukte geschriften door de geestelijkheid werden gevonden, werden er voor de kerken vreugdevuren van gestookt, maar de brandende geschriften verteerden niet het verlangen van het gewone volk om de Bijbel in zijn eigen taal te lezen.

Tenslotte werd Tyndale gegrepen en levend verbrand. Zijn laatste woorden waren: „O Heer, open de ogen van Englands koning!”

Na verloop van tijd *werden* de ogen van de Koning van Engeland geopend, evenals de harten en tehuizen van de mensen. De Bijbel kwam van de drukpers in bijna alle talen en dialecten van de wereld.

De monniken in de kloosters hadden jaren van moeizame arbeid besteed aan het copieëren van de schriften met prachtig versierde hoofdletters, met engelen en andere gewijde voorstellingen, op perkamenten vellen geschilderd, hiermede aan de waarde van de boodschap bijdragend. Sommige van deze manuscripten waren in zilveren platen gebonden, andere gebonden in bladgoud.

In de huizen van de Laterdaagse Heiligen is nog een boek met schriftuur, welks boodschap zo kostbaar is, dat het uit het grijs verleden naar de moderne drukpers op gouden platen werd gebracht. Zo kostbaar was zijn boodschap, dat tafels van klei, van was of vellen van linnen, papyrus of perkament niet goed genoeg werden geacht om deze door de jaren heen te dragen.

De laatste schrijver, die op de gouden platen graveerde, was zo zeker van de goddelijke boodschap, die ze bevatten, dat hij voor de toekomstige lezers van het boek als volgt van die zekerheid getuigde:

„En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, de Eeuwige Vader, in de naam van Christus zoudt vragen, of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof hebt in Christus, zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid er van aan u bekend maken. (Moroni 10 : 4)

In geen enkel ander boek ter wereld wordt zulk een aansporing gevonden. De schaduw van Gods hand valt over elk van zijn bladzijden, wanneer oprechte lezers in stil gebed zijn inspirerende boodschap lezen. De gereede ontvangst in de harten en huizen van de mensen heeft bewezen, dat het een rustplaats op bladen van kostbaar goud waardig is. In deze moderne tijd, dat in het gehele land bibliotheken en boekwinkels aanwezig zijn, dat bijna iedereen kan lezen, is het verwonderlijk hoeveel boeken weinig of geen belangstelling weten op te wekken.

Van elke 1.000 boeken, die tegenwoordig uitkomen, maken er 700 de kosten van publicatie niet goed, 200 brengen nauwelijks de drukkosten op, terwijl niet meer dan 100 de uitgevers en schrijvers voordeel brengen.

Van deze 1.000 titels zijn er aan het eind van het eerste jaar 650 vergeten en zij worden in bibliotheken en boekwinkels weinig gevraagd, terwijl 150 zich drie jaar lang in een matige gunst mogen verheugen.

Maar dit goddelijk boek, een ander hoofdstuk in het woord van God, heeft op merkwaardige wijze door de jaren heen getriomfeerd. Het is in 31 talen vertaald en in 20 talen verspreid, benevens zeven grote delen in Braille schrift. Na 130 jaren komt de zendingseditie van het Boek van Mormon van de pers met een snelheid van meer dan 1.200 exemplaren per dag. In 1959 werden 449.562 exemplaren van die speciale editie gedrukt en verkocht en het verschijnt ook in andere bekende edities. Boeken, het woord Gods bevattend, zijn ook vermeerderd in de huizen van de Laterdaagse Heiligen. Een ander boek met schriftuur, veel waarvan in een Egyptische grafkelder gedurende vele eeuwen was bewaard, is aan het daglicht gekomen en heeft zijn stem bij die van de Nephieten gevoegd ter verkondiging van de goddelijkheid van Gods Zoon.

Deze beide boeken, het Boek van Mormon en het Boek van Abraham in de Paarl van Grote Waarde, verduidelijken de oude geschriften, die de Heiligen der Laatste Dagen zijn nagelaten.

Een ander boek met schriftuur verzekert de lezer, dat de Herstelde Kerk is. . . de enige ware en levende kerk op de gehele aarde, in dewelke Ik, de Heer, een welbehagen heb, tot de kerk als een geheel gesproken, en niet tot ieder lid afzonderlijk. (L. & V. 1 : 30)

Als begunstigden met Gods woord in zulk een overvloed, behoren wij de Schriften met een biddend hart te onderzoeken, met oprecht voornemen, geloof hebbende in Christus.

De eerwaarde Charles H. Spurgeon zeide eens in een poging om de Christenen te overreden de Schriften te lezen: „De Bijbel is in ieder Christelijk huisgezin, maar in vele huizen ligt het stof zo dik op de omslag, dat men er met de vinger het woord VERDOEMING op kan schrijven!”

Laat dit nooit gezegd kunnen worden van de Schriften in de huizen van de Heiligen der Laatste Dagen.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT IN DE VERSCHILLENDE PLAATSEN

Alkmaar

Buseman, Hilda Michelina; 17 april 1961.

Almelo

Krommendijk, Alicia; 15 april 1961.

Apeldoorn

Bodeman, Irene Theodora Alida; 19 maart 1961.

Antwerpen

Erreygers, Regina Maria Louisa; 16 april 1961.

Erreygers, Francois; 16 april 1961.

Erreygers, Pierre; 16 april 1961.

Dua, Nicolle Jozeph Gabrielle; 16 april 1961.

Arnhem

Abbo, Michiel Johannes; 29 maart 1961.

Abbo, Willemina Berendina; 29 maart 1961.

Deventer

de Ceuninck van Capelle, Fredric; 16 april 1961.

Dordrecht

de Torbal, Emile, Meinert August; 20 maart 1961.

Eindhoven

Braspenning, Gertrudis Catherina; 29 maart 1961.

Kalf, Ronald Marinus Aart Anton; 30 maart 1961.

Enschede

de Wolf, Lambert; 15 april 1961.

Numans, Willem Frederik Hendrik; 15 april 1961.

Blijstra, Rienk Joseph 15 april; 1961.

de Wolf, Hindertje; 15 april 1961.

Gent

Logghe, Louis Charles Bertrand; 25 maart 1961.

Kinna, Alice Elisabeth Emilia; 25 maart 1961.

Groningen

Smid, Bauke; 26 maart 1961.

Thielebeule, Luiktje; 14 april 1961.

Haarlem

ter Pelle, Johanna; 22 maart 1961.

van Rijn, Theresia Maria Francisca; 25 maart 1961.

van der Broek, Maria Johanna Elisabeth; 28 maart 1961.

Leeuwarden

Faber, Meintje; 21 maart 1961.

van den Werf, Aaf; 21 maart 1961.

Sneek

van der Werf, Jan; 2 april 1961.

Utrecht

Scholten, Lubbertus Johannes; 25 maart 1961.

Scholten, Antonie; 25 maart 1961.

van Es, Jacobus Antonius; 15 april 1961.

Timmer, Maria; 7 april 1961.

van Es, Frederic Filphous; 15 april 1961.

Zeist

van 't Klooster, Nicolaas; 12 april 1961.

van 't Klooster, Roelfina; 12 april 1961.

van 't Klooster, Geert Adrianus; 12 april 1961.

van 't Klooster, Adrianus; 12 april 1961.

van 't Klooster, Nicolaas; 12 april 1961.

Chu, Shoe-Hong; 15 april 1961.

Chu, Shua-Tsan; 15 april 1961.

Chu, Kwai-Fong; 15 april 1961.

Chu, Anna; 31 maart 1961.

Rosema, Frouktje Jantina Grietje; 15 april 1961.

Zwolle

Pot, Jan; 22 maart 1961.

VERHOGING EN VERORDENINGEN IN HET PRIESTERSCHAP**Dordrecht**

Stigter, Cornelis Jan Cornelis; 16 april 1961 als priester.

Buys, Hermanes Johannes; 16 april 1961 als leraar.

de Torbal, Emile Meendert Auguste; 20 maart 1961 als diaken.

Eindhoven

Dobber, Gysbertus; 13 november 1960 als diaken.

Dobber, Gysbertus; 26 februari 1961 als leraar.

Verhoeven, Mattheus Cornelius Antonius; 18 september 1960 als diaken.

Verhoeven, Mattheus Cornelius Antonius; 19 maart 1961 als leraar.

Groningen

van Deursen, Tino; 9 maart 1961 als diaken.

van Deursen, Frederikus; 9 maart 1961 als diaken.

Haarlem

Sontag, Friedrich Wilhelm Raimund; 18 maart 1961 als diaken.

Mechelen

Scheers, Lodewijk Baptist Sophia; 25 april 1961 als priester.

Nijmegen

Leenders, Gerardus Herbertus; 5 maart 1961 als diaken.

IJmuiden

Spek, Alexander Harm Hendrik; 4 januari 1961 als diaken.

Gort, Paul; 4 januari 1961 als leraar.

Bes, Jan; 4 januari als leraar.

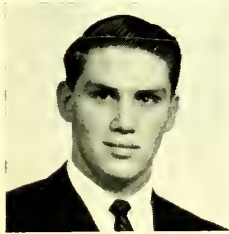
OVERGEPLAATST

Griffin, Lynn; van Gent naar Hoofdkantoor.
 Giles, Roger; van Apeldoorn naar Gent.
 Uffens, David; van Dordrecht naar Apeldoorn.
 De Haan, Eldon; van Hoofdkantoor naar Dordrecht.
 Post, Hindrik; van Groningen naar Den Haag.
 Crosby, William; van Den Haag naar Groningen.
 Osterhout, Ronald; van Almelo naar Hoofdkantoor.
 Gilbert, Lawrence; van Leeuwarden naar Almelo.
 Tesch, Danny; van Oostende naar Leeuwarden.
 Moon, LaMar; van Zwolle naar Oostende.
 Furner, Jan; van Rotterdam Noord naar Zwolle.
 Bogar, Garreth; van Schiedam naar Den Haag.
 Zeeman, LaMar; van Schiedam naar Den Haag.
 van Orden, Alan; van Hoofdkantoor naar Amsterdam.
 Overdiek, Martin; van Emmen naar Groningen.
 de Rijke, Robert; van Groningen naar Emmen.
 Greeff, Remi; van Antwerpen naar reizende zendeling.
 van Drimmelen, David; van reizende zendeling naar Antwerpen.
 van der Kooi, Stephen; van Arnhem naar Antwerpen.
 Weenig, Paul; van Rotterdam Noord naar Arnhem.
 Fullmer, George; van Amsterdam naar Zendingsschool.
 van Leuven, Ross; van Den Haag naar Amsterdam.
 Frier, Walter; van Den Haag naar Den Haag.
 Rock, Brent; van Antwerpen naar Rotterdam Noord.
 Vlam, Alvin; van Hengelo naar Utrecht.
 Landward, Larry; van Utrecht naar Hengelo.
 van Komen, Erica; van Amsterdam naar Hoofdkantoor.
 Halse, La Von; van Amsterdam naar Hoofdkantoor.
 Decker, Willy; van Den Haag naar Rotterdam Zuid.
 Bogar, Garreth; van Rotterdam Noord naar Schiedam.
 Fullmer, George; van Zendingsschool naar Schiedam.
 Smith, Theodore; van Dordrecht naar Groningen.
 Sneddon, David; van Zendingsschool naar Rotterdam Noord.
 Harmer, Paul; van Groningen naar Dordrecht.
 Koldewyn, Donald; van IJmuiden naar Amsterdam.
 Sundin, David; van Zendingsschool naar Amsterdam.
 Allred, Phillip; van Amsterdam naar IJmuiden.
 Cheney, Richard; van Zendingsschool naar Amsterdam.
 Wilko, Frank; van reizende zendeling naar Rotterdam Zuid.
 Petersen, Lloyd; van reizende zendeling naar Den Haag.
 Coppin, Thomas; van Oostende naar Arnhem.
 Ochsenhirt, Fred; van reizende zendeling naar Eindhoven.
 Brown, William; van Tilburg naar Alkmaar.
 Thomas, William; van Den Bosch naar reizende zendeling.
 Hixon, Richard; van Leiden als reizende zendeling.
 Heaps, Dale; van Rotterdam Noord als reizende zendeling.
 Taylor, Robert; van Tilburg naar Oostende.
 Mosier, LaMar; van Amstelveen naar Den Bosch.
 van Dongen, Raymond; van Rotterdam Zuid naar Hoofdkantoor.
 Elzinga, Charles; als Assistent van de President.
 Dabel, John; van Eindhoven naar Rotterdam Noord.
 De Bry, James; van Utrecht naar Leiden.
 van Dyke, Karl; van Zaandam naar Tilburg.

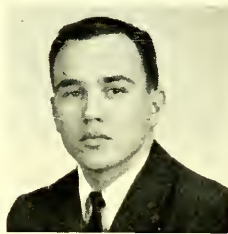
Mason, Michael; van Haarlem naar Zaandam.
Visser, Ralph; van Vlaardingen naar Hilversum.
Richins, Jay; van Antwerpen naar Vlaardingen.
Lindford, Richard; van Nijmegen naar Emmen.
De Bloois, Michael; van Utrecht naar Utrecht.
De Rijke, Robert; van Emmen naar Nijmegen.
Rasmessen, Louis; van Amstelveen naar Antwerpen.

AANGEKOMEN

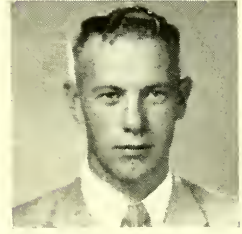
Sundin, David Ray; van Salt Lake City, Utah.
Cheney, Richard W.; van Logan, Utah.
Sneddon, David Brown; van Ogden, Utah.

David Brown Sneddon

David Ray Sundin

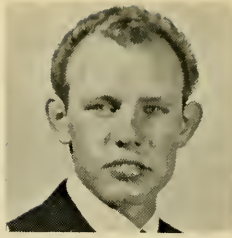
Richard W. Cheney

VERTROKKEN

- Andersen, George; Aangekomen 13 oktober 1958, Vertrokken 13 april 1961.
Werkzaam geweest: Rotterdam Noord, Groningen, Den Haag, Meche-
len, Oostende, Zwolle, Amsterdam, en als reizende zendeling.
- Klyn, Jane P.; Aangekomen 27 april 1959, Vertrokken 27 april 1961.
Werkzaam geewset: Amsterdam, Hoofdkantoor, Utrecht, en Rotter-
dam Zuid.
- Warner, Max K.; Aangekomen 3 november 1958, Vertrokken 3 mei 1961.
Werkzaam geweest: Rotterdam, Antwerpen, Hoofdkantoor, Den
Haag, en Haarlem.
- Warner, Keith C.; Aangekomen 3 november 1958, Vertrokken 3 mei 1961.
Wekrzaam geweest: Den Helder, Amsterdam, Den Haag, Schiedam,
Amsterdam, als Districts President, en Rotterdam Zuid.
- Eastman, David A.; Aangekomen 3 november 1958, Vertrokken 3 mei 1961.
Werkzaam geweest: Amsterdam, Arnhem, Groningen, Rotterdam
Zuid, Dordrecht, en Alkmaar.
- May, Curtis I.; Aangekomen 3 november 1958, Vertrokken 3 mei 1961.
Werkzaam geweest: Arnhem, Zeist, Amsterdam, Vlaardingen, en
Eindhoven.
- Barlow, Gary D.; Aangekomen 3 november 1958, Vertrokken 3 mei 1961.
Werkzaam geweest: Vlaardingen, Zwolle, Oostende, Ede, en Arnhem.
- Hiatt, Ray L.; Aangekomen 3 november 1958, Vertrokken 3 mei 1961.
Werkzaam geweest: Zeist, Amsterdam, leraar van Zendingsschool,
Antwerpen, Nijmegen als Gemeente President, Rotterdam Zuid,
Hoofdkantoor als 2e Raadgever in het Zendingbestuur.

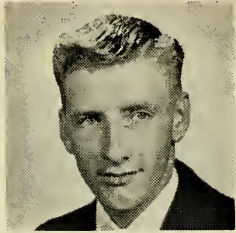
Jane M. P. Klyn

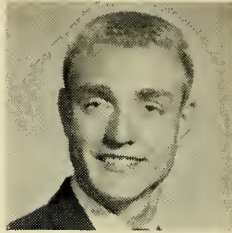
David A. Eastman

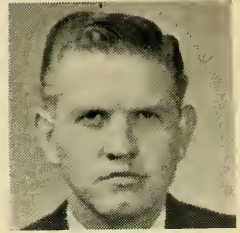
Crandall K. Warner

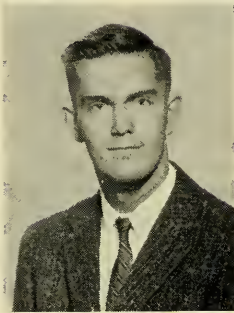
Max K. Warner

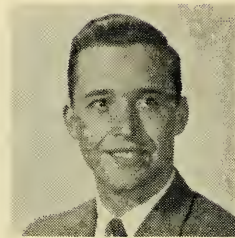
Gary D. Barlow

Ray L. Hiatt

George Andersen

Curtis L. May

De aanstaande
**lente- en
 zomerconferenties**
 in de
 Nederlandse Zending

Conferenties:

te houden in:

<i>Overijssel</i>	<i>13-14 mei</i>	<i>Enschede</i>
<i>N-Holland</i>	<i>27-28 mei</i>	<i>Haarlem</i>
<i>Eindhoven</i>	<i>3-4 juni</i>	<i>Eindhoven</i>
<i>Utrecht</i>	<i>17-18 juni</i>	<i>Utrecht</i>
<i>Antwerpen</i>	<i>15-16 juli</i>	<i>Antwerpen</i>
<i>Groningen</i>	<i>22-23 juli</i>	<i>Groningen</i>
<i>Arnhem</i>	<i>29-30 juli</i>	<i>Arnhem</i>

HET SPOOKHUIS

door L. EVANS

Vroeger, toen we kinderen waren, kwamen we diep onder de indruk bij het zien van huizen, waarvan we meenden dat het spookhuizen waren; begrijpelijk, omdat iedere woning, die een tijd lang leeg stond, op de duur stoffig en vuil werd en onder de spinraggen kwam te zitten. De wind had er vrij spel en dan leek het of er iemand kreunde en was het of er gefluisterd werd; of er op een geheimzinnige wijze gesproken werd over dingen uit lang vervlogen tijden.

Misschien leek het in elk leeg oud huis te spoken, daar er herinneringen opgeroepen werden door deze lugubere geluiden.

Ofschoon we nu niet meer onder de indruk kunnen komen van zulke vermeende spooksels, waarvan we in het verleden een heel onjuiste voorstelling hadden, bestaat er toch wel degelijk iets dergelijks, n.l. van in betrekking te staan met SPOOKGEDACHTEN uit het verleden. Het spookt soms bij ons, en soms wel eens heel erg ook in het leven van een mens. Het neemt de Geest van Vrede van ons weg, n.l. de geest van zelfbeschuldiging, gedachten, die maar niet weg willen gaan. Het is hoofdzakelijk door spijt over iets dat verkeerd was gedaan door ons zelf in ons leven, en dat het leven van nu en van de toekomst verduistert.

Sommigen van ons worden bezocht door kleine verdrietelijkheden waarover we spijt hebben en weer anderen door ernstiger feiten, maar gelukkig is er voor allen bevrijding daarvan te verkrijgen.

Er is geen mens volmaakt.

Er is geen mens of hij heeft in zijn leven wel iets over willen doen, als het mogelijk zou zijn.

Er is geen mens of hij heeft wel eens berouw moeten hebben.

We kunnen een heel eind verder komen, door onze spoken uit het verleden weg te doen, eventueel door de verkeerd gedane dingen weer in orde te brengen, bijv. door schadeloosstelling, genoegdoening. Door ernstig blijk te geven van een OPRECHTE GEEST in ons. Want we kunnen er niet op vertrouwen oude angsten te verjagen zonder er iets voor in de plaats te stellen.

Deze angstspoken zijn halsstarrig en doorzettend en dikwijls vermoeien ze ons danig. Hun groeven kerven dieper, als onze gedachten als maar in een kringetje rondgaan, als we hiermee steeds bezig zijn. Dikwijls grijpen ze ons vast, lang nog nadat wij meenden dat wij ze allang achter ons hadden gelaten.

De prijs om die geest te verjagen mag hoog schijnen, zelden is zij zo hoog als de prijs van ze je hele leven mee te moeten torsen.

Een gedeeltelijke aflossing van de prijs is berouwwol bidden.

Dit zijn werkelijk van ouds bekende woorden, want berouwwol bidden

is een van de beste middelen hiertegen en het enigste volkomen goede medicijn tegen al wat ons mankeert.

Wij moeten rekening houden met berouw als een onderzoekende factor in de loop der gebeurtenissen, die nog voor ons liggen.
Het heeft geen zin te leven in een SPOOKHUIS.

GEBED

*God, in het donker van de dagen,
— Wij zijn zo zwak, God, en zo klein,
Wij voelen ons zo diep verslagen
In storm van haat, in brand van pijn —
God, in het donker van de dagen
Kom Gij, wil ons ten lichtbaak zijn.*

*De wereld ligt in sterke banden
En wij, wij weten niet waarheen —
De stormen jagen door de landen,
Bang stijgen tot U de gebeên,
De wereld ligt in sterke banden,
Gij weet de weg, God, Gij alleen.*

*Zend Gij Uw geest, Uw brandend leven
Tot al wie hunk'rend U verwacht,
Grijp Gij ons aan, dat wij U geven,
Ons hart, ons willen, onze kracht,
God, zend Uw geest, Uw brandend leven,
Ontsteek Uw licht in donk'ren Nacht!*

A. L. Broer.

Uit: Langs Uwe Wegen.